

متن پرسش

سلام علیکم و رحمه الله جسارتا می خواستم نگاهی انتقادی به زاویه دید حضرتعالی مطرح کنم، به نظر می رسد اعتقاد به نوعی جبرگرایی تاریخی (احتمالا تحت تاثیر مآثر هایدگر و پیروانش) در تحلیل هایتان مشهود است، چرا که تحت تاثیر دیدگاه تاریخی، بسیاری از رخدادها را همانگونه که به وقوع می پیوندند می پذیرید و توجیه می کنید، نظیر رخداد جنگ اخیر و بعد از آن آتش بس و مذاکره و تفاهم، و نیز تحت تاثیر همین دیدگاه به سراغ افرادی رفته اید که در جنگ اخیر مدافع و توجیه کننده وضع موجود بودند نظیر آقای طائب و آقای محمدی (که هیچ کس غیر از حضرتعالی ایشان را استاد خطاب نمی کند و الان مشخص شد بسیاری از ادعاهای ایشان نادرست بوده است)، نگاه تاریخی و تمدنی داشتن بسیار عالی و لازم، ولی خطر افراط در آن تا رسیدن به مرزهای جبرگرایی هم قابل توجه است، چرا که از خود شما یاد گرفته ایم که خداوند با هیچ قومی عقد اخوت نبسته است، سرنوشت هر قومی دست خودش است و اگر قومی خدا را یاری نکنند جایگزین خواهند شد، عذرخواهی بابت اسائه ادب

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نگاه تاریخی یعنی در حادثه ها متوجه اراده ی الهی باشیم که چگونه حادثه ها را تدبیر و جلو می برد تا سرنوشت افراد مشخص شود. در این تاریخ نگاه تاریخی حکایت از آینده بزرگی برای مردم ما در میان است و این غیر از جبر گرایی است زیرا اراده الهی در نسبت با طلب انسان ها به ظهور می آید به حکم آن که فرمود «یسئله من فی السماوات والارض» هر آن کس که در آسمان و زمین است از او تقاضا می کند «کل یوم هو فی شأن» و او بر اساس طلب مخلوقات مطابق زمانه شأنی از شئون خود را به ظهور می آورد. حال ماییم و توجه به ایرانی قدرتمند که این چنین دل ها را به خود جلب کرده تا انسانیت خود را در این میدان احساس کنند.

<https://eitaa.com/arshiv۳۱۳۳/۱۲۲> آیا این ملت ها با این همه تعلق به ایران اگر بدانند ما در داخل خود این اندازه تحمل همدیگر را نداریم این امید بزرگ آن ها به یأس تبدیل نمی شود؟ خداوند چگونه اراده کرده ای که این ملت ها تنها به جهت آن که بازیکنان ایرانی را پیدا کرده اند پرچم به دست تقاضای امضا دارند؟ آیا این حکایت از آن ندارد که خداوند اراده کرده است بشریت امروز از طریق ایران متوجه حقایق زمینی و زندگی خود شود؟ <https://eitaa.com/arshiv۳۱۳۳/۱۳۲> موفق باشید

